

kă mînake, kă bestiminte, kă lefără te kostă mai
mărtă de kită cheea ce și addăkă, și că ai avea ne-
voie, nu e așa, monsiniopă? de venitările rețelui Salo-
mon să bisteripia sătanului Xarap-al-Rashid că să
întîmpină atîtea kerțeală spăimântătoare.

— Bine spăneamă că că ești sănătă! spîr-
tă Opsini pîzîndă, dar ascunsîndă o speranță să fie pî-
sălă acela, că se spăneamă că, că tă knopostă toate
științele, precumă acela faimosă Nicola Flamel de-
suspre kare se vorbă de atîta de mărtă la începutulă a-
chestră seckă; bine spăneamă că... că, daka ai vrea...

— Aci stătă parăkă să apăse și îndoitează să șteneze.

— Ei bine? Întrebă călmătorulă.

— Că, daka ai vrea... că și dinștă... ai
fache...

— Shătă din noșă.

— Ce așă fache? să bedemă!

Opsini săpporoi de călmătorulă, și pînindă-și
măna pe șterbulă să:

— Ai fache așă, i zisse.

Nekognoskătălă săppisse; această vorbă nu lăă
neă de locă în mișcare: preokkuparea alchimie, acea-
stă mărtă oarecă a chimiei, atîta de stăpîtoare în totă
seckălă allă XV-lea și parte dintre amă XVI-lea sf
de a fache așă.

— Nu, pesență emă; nu așă pătea să făkă
așă.

— Shă pentru că nu, strigă că naivitate Op-
sini, ne kăndă și atîtea lăkără?

— Pentru că omălă nu poate și nici că va